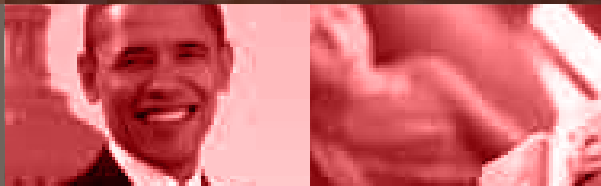

Heeft Jezus echt bestaan?
Reïncarnatie
God verandert mensen

Yes, He can!

Marieke Rommel

Barack Obama is duidelijk een man die mensen inspireert en een ongeziene hoop op de toekomst oproept.

In de periode waarin deze Wegwijzer tot stand komt, heeft Barack Obama net de eed afgelegd als de 44ste president van de Verenigde Staten, een gebeurtenis die over de hele wereld van dichtbij is gevolgd, en ter plekke hoog oplaaierende emoties teweegbracht. Twee begrippen blijven me bij: 'Hope' en 'Yes, we (of 'he') can!'

Deed je je ogen dicht bij het horen van Obama's toespraak, leek het alsof je Martin Luther King hoorde spreken, en deed je je ogen open om Barack Obama en zijn gezin te zien, vreesde je tegelijk voor hun kwetsbare leven. Hij is duidelijk een man die mensen inspireert en een ongeziene hoop op de toekomst oproept.

Hoe kon het ons ontgaan, dat levensgrote verschil tussen de massale volksvreugde bij het Capitool en de eigen cynische desinteresse over de binnenlandse politiek?

Nog diezelfde week gebeurde er in België iets waardoor onze collectieve wanhoop nog groter werd, toen een twintiger met messen in een crèche toesloeg.

Wat ons zo schokte, was dat net de zwakste, kleinste mensen uit de samenleving hier aangevallen werden. Het kwaad in de mens

toonde zich op dat moment van zijn lelijkste kant. Ongeveer op hetzelfde moment kondigt Barack Obama zijn eerste beleidspunt aan: organisaties ter ondersteuning van abortus zouden op zijn steun kunnen rekenen.

Begrijp me niet verkeerd: ik wil geen conclusies trekken over de kwaliteiten van Obama als president,

In Jezus Christus komen eeuwigheid en tijd samen, worden het goddelijke en het menselijke verenigd en ontmoeten hemel en aarde elkaar.

De naam van Jezus staat niet zozeer geschreven als wel geploeegd in de geschiedenis van de wereld.

Ralph Waldo Emerson

noch een standpunt innemen over abortus, want hierover is de waarheid niet rechtlijnig. Maar hoe graag we ook willen dat iemand als Obama een verschil 'kan' maken, al deze gebeurtenissen stemmen tot nadenken over de staat waarin de mensheid zich bevindt.

Het enthousiasme over Obama onderstreept de immense behoefte aan hoop van vele Amerikanen. Het cynisme van bij ons, de walging over al het geweld, de grote bezorgdheid over hoe de economische recessie ons leven zal beïnvloeden, alles wijst erop dat we eigenlijk weinig hoop hebben

op een toekomst waarin alles beter zal zijn. De mens is tot grootse dingen in staat, maar hoe pakken we het aan om geweld, verdriet en onzekerheid volledig uit te bannen? Zal de technologische vooruitgang ons redding bieden, of verwachten we het van een sterk man, of van een bestand tussen de groten der aarde?

Beste lezer, je kunt me nu een opportunist noemen, omdat ik deze gebeurtenissen aangrijp om over God te spreken, maar ik ben eerlijk als ik zeg dat ik geen

enkele andere uitweg zie. Ik zou het onvergeeflijk vinden niet te spreken over de hoop die het geloof mij en miljoenen andere christenen geeft. Als ik het geheim tegen kanker zou kennen, zou je het toch ook willen horen? Hier is het: indien ik niet zou weten dat God een liefde heeft voor de mens die alles overstijgt, dat Hij een even grote afkeer heeft van wat zo fout gaat in de wereld als jij en ik, en indien Hij geen uitweg, noch een oplossing zou aanreiken, indien er geen hoop op een betere toekomst zou zijn...wel, dan zou ik geen enkel nut zien in dit leven.

In deze Wegwijzer maak je kennis met Jezus Christus: Hij is degene die een uitweg biedt. Hij is een leider die echte hoop geeft, die zichzelf heeft weggecijferd opdat wij mogen opkijken uit een hopeloze en verdorven wereld, naar een smetteloze, nieuwe wereld.

Ik gun Obama van harte succes, ik gun zijn volk nieuwe hoop die misschien tijdelijk zelfs vorm kan krijgen, misschien 'kan' hij het wel, voor een tijdje: voor een jaar of vier, hooguit acht. Ik hoop samen met de rest van de wereld op beter, maar ik ben ervan overtuigd dat er maar één is die dit 'kan', en dan blijvend: Jezus Christus.

Reïncarnatie

Uit Zoektocht naar God

Sander Noorman

Reïncarnatie, waar mensen in het oosten al eeuwen in geloven, is bij ons een eerder recente hype. Men gaat er volgens dit principe vanuit dat je niet één keer leeft, maar verschillende keren. Sommige mensen denken zich nog iets te kunnen herinneren uit hun vorige leven. Natuurlijk zijn ze toen iets bijzonders geweest: een belangrijke veldheer of een beroemde kunstenaar of zoiets. En ze verwachten dat ze in een volgend leven ook wel weer iets bijzonders zullen worden: een vermaarde wetenschapper misschien of de burgemeester van New York...

In het land waar dit geloof vandaan komt, India, zijn ze er wat

minder enthousiast over dan hier. Dat komt omdat ze er daar wat meer van uitgaan dat het lot dat je nu treft, te maken heeft met alles wat je in je vorige levens gedaan hebt. Dat noemen ze het karma. Het karma is de optelsom van alles wat je uitgespookt hebt in je vorige levens. Dat bepaalt je lot. Dus iemand die blind geboren wordt bijvoorbeeld, of geestelijk gehandicapt, die heeft dat volgens deze gedachte eigenlijk aan zichzelf te danken. Want die zal het er in zijn vorige levens gewoon naar gemaakt hebben. En de manier waarop je nu leeft, bepaalt dan weer je lot in de levens die hierna komen: leef je nu slecht, dan zul je daar in je volgende levens voor op moeten draaien.

In het land waar dit geloof vandaan komt, India, zijn ze er wat minder enthousiast over reïncarnatie dan hier.

Misschien word je de volgende keer dan wel geboren in een ontwikkelingsland. Met een handicap. En als je het erg bont maakt, dan kom je niet meer terug als mens, maar bijvoorbeeld als een koe. Als je dan in India geboren wordt, heb je geluk gehad. Want daar houden ze er tenminste nog rekening mee dat je ooit een mens bent geweest. Maar heb je het heel erg bont gemaakt, dan kom je hoogstwaarschijnlijk als kalf in Engeland ter wereld...

Je begrijpt natuurlijk wel dat ik niet zo goed uit de voeten kan met die reïncarnatiegedachte. En ze verliest voor mij helemaal haar geloofwaardigheid wanneer we er hier in het westen alleen maar de leuke kanten van willen geloven.

"Maar jullie geloven toch ook in een leven hierna?" zeg je nu misschien. Jawel, en ik geloof ook dat het leven van nu een impact kan hebben op het leven dat komt. Alleen geloof ik niet dat het leven hierna weer hetzelfde soort leven zal zijn als dat wat we nu kennen. Ik geloof dat het een leven zal zijn op een heel ander niveau.

In de natuur vind je daar allerlei voorbeelden van. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar een rups. Als ik een rups zie op een koolblad die niks anders kan dan kruipen en vreten, dan kan ik me nauwelijks voorstellen dat die

"Ik geloof niet dat het leven hierna weer hetzelfde soort leven zal zijn als dat wat we nu kennen. Ik geloof dat het een leven zal zijn op een heel ander niveau."

onsmakelijke, harige verschijning ooit nog eens een sierlijk vlindertje zal worden, dat kan vliegen en allerlei bloemen bezoekt om er honing uit te drinken. Maar toch is het hetzelfde wezentje. Alleen op een volkomen ander niveau.

Daarom heb ik er geen moeite mee om te geloven wat de eerste christenen zeiden over het leven hierna. Dat het komende leven bijvoorbeeld niet meer aan tijd en ruimte gebonden zal zijn zoals nu.

Hoe dat werkt in de praktijk, dat hebben de eerste christenen met eigen ogen kunnen zien bij Jezus toen Hij

was opgestaan uit de dood. Dat kun je lezen in de verschillende verslagen die ze daarover hebben geschreven. Maar het idee van de reïncarnatie kom je nergens in de natuur tegen. Je ziet nergens dat hetzelfde diertje vele keren weer terugkomt en dan soms ook nog verandert in een totaal ander diertje. Dat is een oosters sprookje.

Even terug naar die rups en die vlinder. Soms gaat daar wel eens wat mis. Een kennis van mij vertelde dat hij een keer een rups in een doosje had gedaan om te zien wat voor vlinder er uit zou komen. Maar in plaats dat het beest zich ging verpoppen en er een vlinder uit kwam, kwamen er op een gegeven moment alleen maar een paar vliegen uit! Wat was het geval? Een soort sluipwesp had zijn eieren in die rups gedeponeerd, en de larven daarvan hadden die rups van binnenuit helemaal opgevreten. En het arme dier kwam niet tot zijn eindbestemming.

Weet je, zoiets is er bij ons eigenlijk ook aan de hand. Er is namelijk een groot probleem waardoor het bij ons ook niet altijd zal gaan als bij die rups en die vlinder. Het leven dat we van nature hebben, blijkt namelijk niet helemaal in orde te zijn. Er is iets dat niet klopt. Dat kunnen we bijvoorbeeld merken omdat er van binnen altijd een knagend gevoel is dat we iets belangrijks missen. Of ken je dat gevoel niet? Dat je zoekt naar iets wat je leven helemaal compleet maakt, maar wat je nog nooit echt hebt gevonden? Iedereen kent

dat gevoel wel. Dat is de reden dat we vaak zo egoïstisch zijn: we willen dat gemis opvullen met van alles en nog wat.

En vaak zie je ook nog dat er van alles in je leven is gekomen dat er eigenlijk niet in thuishoort en dat je leven verziekt: verslaving, spanningen, verbittering, eenzaamheid, doelloosheid, angst, en noem maar

"Er is toen eens en voor altijd afgerekend met dat verwrongen leven van ons. Zodat wij de kans zouden krijgen om ervan af te komen en een nieuwe start te maken."

op. Bij de één is het dit en bij de ander dat. Daardoor wordt alles verziekt lijkt het wel: de maatschappij, de politiek en de sport, het huwelijk en allerlei andere intermenselijke relaties, overal zie je bederf.

Dat komt omdat er met ons hetzelfde aan de hand is als met die rups met die sluipwesp. Dat merk je op allerlei manieren. We komen niet echt tot ontplooiing. We kunnen niet leven zoals we weten dat het zou moeten. En van dat leven hierna komt daarvoor helemaal niets meer terecht.

Toch is er een oplossing. Die heeft alles te maken met het komende

feest van Pasen. Binnenkort is het Goede Vrijdag. Op Goede Vrijdag wordt de kruisiging van Christus herdacht. Maar weet je ook waarom die vrijdag 'goed' wordt genoemd? Want zo goed was die moord op Jezus Christus op het eerste gezicht niet. Toch was het 'goed' omdat Christus op die dag dat bedorven en verziekte leven van de hele mensheid overnam en het eindoordeel van God over die zieke toestand vrijwillig onderging. In onze plaats. In principe is er toen eens en voor altijd afgerekend met dat verwrongen leven van ons. Zodat wij de kans zouden krijgen om ervan af te komen en een nieuwe start te maken. Daarom wordt de dag dat Christus gekruisigd werd Goede Vrijdag genoemd.

Alleen is het natuurlijk wel de vraag hoe je dat in je persoonlijke leven kunt toepassen. Ik citeer de woorden van één van de eerste christenen hierover:

Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, God is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.

Dus wanneer we zeggen dat er niks mis is met ons, dan houden we onszelf voor de gek. Maar wanneer we eerlijk toegeven dat er iets mis is en we zeggen eerlijk tegen God wat er in ons leven niet deugt, dan gaat er een streep door de rekening en worden we ervan bevrijd. Dat zul je merken doordat je het dan los kunt laten.

Dus, geloof niet in oosterse sprookjes. Daar schiet je niets mee op. Geef jezelf de kans om de oorspronkelijke betekenis van Goede Vrijdag te gaan beleven. Er is in principe al afgerekend met alles wat niet deugt in je leven. Het gaat er alleen nog maar om dat je dat als een geschenk aanvaardt. Dan komt je leven tot ontplooiing en dan zul je ook tot je eigenlijke bestemming komen.

5

waarheden die je moet weten over God

1. De mens heeft geen persoonlijke relatie met God.

Nochtans verlangt God naar een intieme en vertrouwelijke band met jou. Want je bent geschapen om te leven in relatie met je liefhebbende Schepper. Hij wil je leven zinvol maken en het vullen met Zijn liefde.

2. De afstand tussen de mens en zijn Maker is er doordat de mens Hem de rug heeft toegekeerd.

God schiep je met een vrije wil. Daarbij kreeg de mens de keuze te leven in gehoorzaamheid aan Zijn Schepper, met alle positieve gevolgen vandien, ofwel toe te geven aan het kwaad, met alle negatieve gevolgen vandien. De meeste mensen kiezen voor het tweede, omdat die schijnbaar de meeste vrijheid biedt.

3. We kunnen niet uit eigen kracht bij God komen.

De scheiding tussen jou en God is onoverkomelijk. De vele pogingen om de relatie met God te herstellen, lopen telkens op niets uit. Welke inspanningen je ook levert, je slaagt er niet in om zelf terug contact te maken met God.

4. Jezus Christus is de brug tussen de mens en God.

Doordat je zijn geboden niet kunt houden, verdien je straf. Jezus heeft de straf voor je mistappen op zich genomen, toen Hij stierf aan het kruis. Als gevolg daarvan, kan Hij iedereen die dit erkent, vergeven. Op die manier staat er niets meer tussen jou en God in.

5. Geef je leven over aan Jezus Christus.

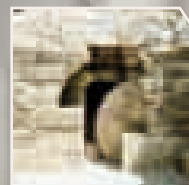
Als je beseft dat er een barrière is tussen God en jou, die je niet op eigen houtje kan overbruggen, geef dan toe dat Jezus Christus de brug is naar God. Hij heeft de weg vrijgemaakt en je moet dit enkel in geloof beamen. Als je dat doet, schenkt Hij je volledig nieuw en eeuwig leven, komt Hij in je wonen en krijg je contact met Hem. Je kunt Hem iedere dag beter leren kennen, onder andere door het lezen van de Bijbel.

Geef in gebed jezelf aan Jezus. Dan ontvang je het echte leven en word je een geliefd kind van God. Voor eeuwig ...

Heeft Jezus echt bestaan?

Yvan Thomas,
uit "En jij gelooft dat?!"

Jezus als sprookjesfiguur bestemmen, is niet zo gemakkelijk als het wel lijkt, want dan mag je moet je talrijke geschriften en getuigenissen buiten beschouwing laten!

Voordat we het hebben over de betrouwbaarheid van het Oude en het Nieuwe Testament, is het belangrijk eerst even bij de vraag naar de historiciteit van Jezus stil te staan. Als Jezus geen historisch figuur is, dan kunnen we hoe dan ook zeggen dat de bijbel onbetrouwbaar is, omdat dit boek helemaal rond die unieke persoonlijkheid van Christus draait.

De Duitse theoloog Bruno Bauer beweerde in de vorige eeuw onomwonden dat Jezus het product was van de verbeeldingskracht van de evangelist Marcus.

J.M. Robertson bracht in het begin van deze eeuw de religieuze wereld in opschudding door de figuur van Christus naar het rijk der legenden te verwijzen.

Is dat zo? Heeft Jezus Christus wel bestaan? Of moeten we Hem inderdaad zien als een soort sprookjesfiguur?

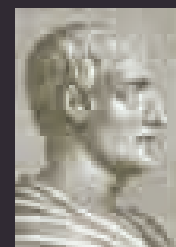
Jezus als sprookjesfiguur bestempelen, is niet zo gemakkelijk als het wel lijkt, want dan moet je talrijke geschriften en getuigenissen buiten beschouwing laten!

Behalve de 27 boeken van het Nieuwe Testament en de talloze getuigenissen van de eerste kerkvaders (Polycarpus, Justinus, Ire-

naeus, Origines, Eusebius, ...) hebben ook heel wat niet-christenen over Jezus verteld, zij het in hun geval dan vaak negatief. Ook negatieve commentaar bevestigt het bestaan van Christus.

Het behoort natuurlijk niet tot mijn opzet om in dit artikel een exhaustieve opsomming van geschriften te geven, maar ik kan er wel een paar op een rij zetten die volgens mij opvallend zijn:

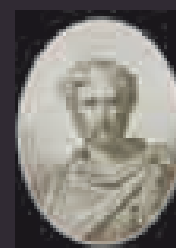
Het eerste is van **Cornelius Tacitus**, geboren omstreeks 50 na Christus, schoonzoon van Julius Agricola, gouverneur van Klein-Azië in 112 na Christus, en zonder twijfel de grootste historicus van het Romeinse Keizerrijk, schrijft in zijn *Annales* XV.44:

"Christus, de stichter van de naar Hem algemeen genoemde christenen, werd ter dood gebracht door Pontius Pilatus, die stadhouder over Judea was tijdens de regering van Tiberius, maar het verderfelijke bijgeloof dat voor een poosje onderdrukt scheen, stak opnieuw de kop op en verspreidde zich niet alleen door Judea, waar het kwaad ontstaan was, maar ook door Rome".

Tacitus was gouverneur ter plaatse en wist maar al te goed waarover hij schreef. De inhoud bevestigt dat het allerminst Tacitus' opzet was reclame te maken voor de leer van Christus.

Onze tweede getuige is **Plinius Secundus** (Plinius de Jongere), gouverneur over een landstreek in Noord-Turkije, Bithynië genoemd, schrijft in 112 na Christus aan keizer

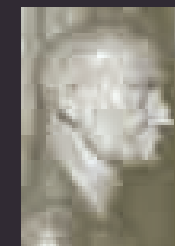

Trajanus een verslag over zijn vervolgingen van christenen ter plaatse en vraagt om instructies, of hij hen namelijk verder moet blijven uitmoorden, omdat ze zo talrijk zijn. In zijn brief verklaart hij letterlijk, dat het onmogelijk is ware christenen ertoe te brengen Christus te verloochenen en dat zij bij ondervraging verklaarden dat

hun enig mogelijk misdrijf erin bestond dat zij geregeld samenkwamen op een welbepaalde dag voor zonsopgang om lofzangen aan te heffen voor Christus, als ware

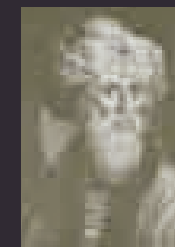
Hij God ("quasi Deo") ("Brieven X.96").

De derde, **Thallus**, een historicus, was werkzaam omstreeks 52 na Christus in Rome, en wordt in 221 na Christus door Julius Africanus geciteerd in verband met de duisternis die over de wereld viel tijdens de dood van Jezus:

"Thallus legt in het derde boek van zijn "Geschiedenis" uit dat de duisternis aan een zonsverduistering te wijten was. Dit lijkt me onlogisch, (schrijft Africanus) daar een zonsverduistering niet kan plaatsvinden tijdens een periode van volle maan en Christus stierf op het Pascha, dat gevierd wordt tijdens een periode van volle maan."

Flavius Josephus, geboren in 37 na Christus, was historicus en bevelhebber der joodse troepen in Galilea tijdens de oorlog met Rome. Bij de verwoesting van Jeruzalem, in 70 na Christus, werd hij door de Romeinen gevangen

genomen. Aan het keizerlijk hof schreef hij zijn geschiedkundig werk "De joodse oorlog", gepubliceerd in 93 na Christus. Hierin vinden we tal van figuren uit het Nieuwe Testament naast historische figuren als Pilatus, Annas, Kajafas, Herodes, Quirinus, Felix, Festus, Johannes de Doper, Jakobus,

de broer van Jezus, en vooral Jezus zelf. Hij schrijft:

"En omstreeks deze tijd (= tijdens de regering van Pilatus, dus van 26 tot 36 na Christus) was daar Jezus, een wijs man, als wij Hem werkelijk een mens kunnen noemen, want Hij deed wonderbaarlijke dingen. Hij

"Daar was Jezus, een wijs man, als wij Hem werkelijk een mens kunnen noemen, want Hij deed wonderbaarlijke dingen."

was een leraar voor hen die met graagte de waarheid aannamen en wist vele joden en ook vele Grieken voor zich te winnen. Deze nu was de Messias. En toen Pilatus Hem tot het kruis had veroordeeld op aanstichting van onze eigen leiders, gingen diegenen die Hem van het begin af aan hadden liefgehad verder met het uitdragen van zijn leer."

De geciteerde geschiedschrijvers behoren tot de beroemdste en meest betrouwbare schrijvers van hun tijd. Het feit dat ze Christus in de meeste gevallen niet ophemelen, ondersteunt ironisch genoeg de betrouwbaarheid van het bestaan van Jezus. Met de joodse Talmoed en Mishah (joodse wetten) is het eender: ze verwijzen herhaaldelijk naar Jezus, maar in negatieve zin.

Trouwens, ook archeologische vondsten bevestigen het bestaan van Jezus. In 1945 werd door de joodse professor Sukenik nabij Jeruzalem een verzegeld graf ontdekt. Uit gevonden voorwerpen bleek dat de tombe in 50 na Christus gesloten was. In de tombe werden de volgende inscripties gevonden:

- in het Grieks: iesu iou (Jezus helpt)

- in het Aramees: yeshu aloth (Jezus laat hem opstaan).

In Pompeï, door de Vesuvius in 79 na Christus verwoest, werden ook diverse christelijke emblemen en symbolen gevonden.

Als je bijgevolg nog twijfelt of Jezus wel bestaan heeft, heb je eigenlijk evenveel redenen om te twijfelen aan het bestaan van, bijvoorbeeld, Julius Caesar, Augustinus, Claudius, Nero, Cicero, enz., maar dat durft niemand hardop te verkondigen.

Kun je je voorstellen dat een persoon, die alleen in de verbeelding van een paar mensen zou hebben bestaan, zo'n grote invloed op de mensheid zou uitoefenen, dat duizenden kerken voor Hem werden opgericht, dat Hij wekelijks en jaarlijks over de gehele wereld wordt herdacht? Overal vind je kruisbeelden die ons herinneren aan Zijn dood. Zelfs onze westerse tijdsrekening is op zijn geboorte gebaseerd. Wie beweert dat al die onuitwisbare tekenen slechts spreken van een leugenachtig fabeltje, heeft zeker lef, maar moet ook wel blind zijn.

Met de joodse Talmoed en Mishah (joodse wetten) is het eender: ze verwijzen herhaaldelijk naar Jezus, maar in negatieve zin.

Een oude legende

Een man viel in drijfzand en begon te zinken.

Terwijl hij zonk, kwam Confucius voorbij en zei:
"Er zijn aanwijzingen dat men zulke plekken moet vermijden."
De man zakte steeds verder weg in het drijfzand.

Toen kwam Boeddha voorbij en zei:
"Laat die man een les zijn voor de wereld."
De man zakte nog verder weg in het drijfzand.

Toen kwam Mohammed voor bij en zei:
"Helaas, het is de wil van Allah."
Het zand kwam hem aan de kin.

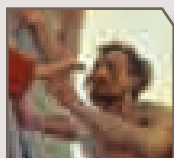
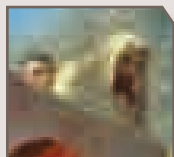
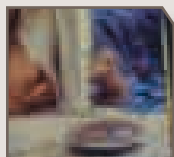
Toen kwam er een hindoe voorbij en zei:
"Trek het je niet aan,
je komt weer terug op aarde in een andere vorm."
Het zand stond hem aan de lippen.

Ten slotte kwam Jezus voorbij.
Hij stak zijn hand uit en zei:
"Pak mijn hand, dan trek ik je eruit."

De weggeworpen stok

Schilderij van
Carl Heinrich Bloch

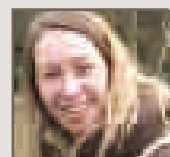
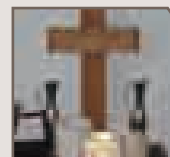
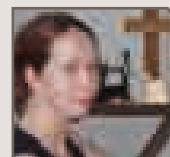

In een museum in Rome hangt het schilderij van een beroemde meester: “De genezing van de blinde Bartimëus”. Twee geleerde mannen staan ervoor en bekijken het kunstwerk nauwkeurig. De één vraagt aan de ander wat het mooiste is van het hele schilderij. “Zeker het gezicht van de Heiland”, is het antwoord. “Nee”. Dan de discipelen die erom heen staan? “Ook niet”. “Het hoofd van de blinde man?” “Ook dat niet!” Het is een heel gewone ruwe stok. Maar die ligt op

de grond! De blinde heeft ‘m weggeworpen en nog wel voor dat hij iets ziet. Hij wil zich op geen enkele steun meer verlaten; zijn hele verwachting is gericht op de Heer Jezus, die hem zal genezen. Kijk eens hoe hij zijn lege handen naar de Heer Jezus uitstrekt, hoe al zijn gedachten naar Hem uitgaan! In die weggeworpen stok heeft de kunstenaar het diepste wezen en de aard van het geloof onovertroffen geschilderd. Dat is geloof! Hoewel hij nog niets ziet, laat hij de natuurlijke steun vallen en verwacht de hulp alleen van de God en Heiland.

U, O Heer

Sarah De Bondt

U, O Heer,
verdrijft de dodengeur
uit mijn gezicht,
redt mij van de verdrinkingsdood
wanneer het gewicht
van mijn zonden
me naar beneden zuigt.

U, O Heer,
zuivert het water
waarin mijn verleden zwemt,
tilt mij op
uit het drijfzand
dat me insluit
en alle hoop doet verstikken.

U, O Heer,
bent Degene
die mij leven geeft,
keer op keer opnieuw.

God heeft je lief en wil graag dat je Hem persoonlijk leert kennen.

www.ikzoekgod.be

*“Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft”
(Bijbel, Johannes 3:16).*

Hoe komt het dat veel mensen God niet op deze manier kennen? De mens heeft het contact met God verloren, door zelf beslissingsrecht over zijn leven op te eisen, en de voorkeur te geven aan een leven zonder God. God verplicht niemand. Wij mensen hebben een

geweten, dat ons gedeeltelijk behoedt voor de schadelijke gevolgen van een allesoverheersende zelfzucht die ons allemaal eigen is. Dit geweten volstaat echter niet, en het kwade dat in ons zit (de zonde) uit zich en doet wereldwijd oorlogen uitbarsten, berokkent onrecht en wantoestanden, en richt psychologische en fysieke schade aan. Geen enkel mens op aarde wordt hiervan gespaard.

Er is alleen herstel mogelijk door te aanvaarden dat ook jij en ik ons laten leiden door die zondige inborst, en dat dit op de een of andere manier goedge maakt dient te worden. Jezus Christus heeft als enig mens in de geschiedenis zonder die zogenaamde ‘zonde’ geleefd. Toch is Hij terechtgesteld als een misdadiger, hoewel Hij volkomen onschuldig was. Hij droeg een gruwelijke straf, die wij

eigenlijk verdienen omwille van het kwaad dat wij doen.

God ziet Jezus Christus als een verzoenoffer tussen Hemzelf en de mensheid. Christenen geloven dat Jezus Christus de zoon van God is die de gedaante van een mens heeft aangenomen om ons te tonen hoe we moeten leven en vervolgens al onze schuld op zich heeft genomen. Alleen door Jezus kunnen wij God persoonlijk leren kennen en zijn liefde ervaren. *God bewees ons zijn liefde doordat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren” (Bijbel, Romeinen hfdst. 5, vers 8).*

Hij heeft de kloof overbrugd die ons van God scheidt. Door Hem kunnen we vergeving van zonden ontvangen, een nieuw leven beginnen en God leren kennen.

Het is niet voldoende deze dingen alleen maar te weten... We moeten ieder persoonlijk Jezus aannemen als onze Verlosser en Heer. Door die stap te zetten, krijgen we een grondig vernieuwd leven, hier, maar ook na de dood. Ja, je leest het goed, immers:

“Jezus zei: ‘Waarachtig, ik verzeker u: alleen wie opnieuw wordt geboren, kan het koninkrijk van God zien.” (Johannes hfdst. 3, vers 3).

Wij ontvangen Jezus Christus door Hem persoonlijk uit te nodigen in ons leven te komen. Jezus zegt: *“Ik sta voor de deuren klopaan. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal ik binnenkomen, en we zullen samen eten, ik met hem en hij met mij.” (Openbaring hfdst. 3, vers 20).* Wij hebben elk persoonlijk deze keuze te maken: of een **zelf-gericht leven**, waarin de eigen ‘Ik’ op de troon van het leven zit. God en Jezus staan buiten. Alle domeinen van ons leven staan onder eigen controle wat vaak spanning en teleurstelling tot gevolg heeft; of een **Christus-gericht leven** waarin de eigen ‘Ik’ is ontroond. De levensterreinen staan onder de heerschappij van God waardoor er een groeiende harmonie is met Gods plan.

Voor het andere boek naar ...

het goede boek
vzw uw boek- en muziekwinkel

Een enthousiast en luisterend team geeft je graag advies voor een geslaagde aankoop.

Brugge : Moerkerksesteenweg 56
8310 Sint-Kruis (Luc en Anke Hoedt)
050 37 54 57
brugge@hetgoedeboek.be
Di. tot zat.: 10-12 en 14-18 u.

Genk : Vennestraat 345
3600 Genk (Frans en Anke Walraven)
089 30 58 86
genk@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-13 en 14-18 u.
Zat.: 10-17 u.

Gent : Grotesteenweg-Noord 15
9052 Zwijnaarde (Dirk Debaere)
09 220 17 02
gent@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-12 en 13.30-17.30 u.
Zat.: 13.30-17 u.

Leuven : Tervuursesteenweg 192
3001 Heverlee (Ger en Linda Smit)
016 25 93 83
leuven@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-12 en 13.30-17.30 u.
Zat.: 10-17 u.

Kortrijk : Overleiestraat 18
8500 Kortrijk (Annie Thermote)
056 35 78 99
kortrijk@hetgoedeboek.be
Ma. tot vrij.: 9.30-12 en 14-18 u.
Zat. 9.30-12 en 14-17 u. Di. gesloten.

Verzending door heel Vlaanderen

Hét adres voor alles wat met de Bijbel te maken heeft. Breng eens een bezoekje aan één van onze vijf winkels.

web: www.hetgoedeboek.be

GOOD

ill.: Kristof Colle

Wat Jezus voor mij betekent

Jacques Rommel

Ooit, heel lang geleden, heb ik eens een meisje ontmoet. Eén keer slechts. Op een dansfeestje. Vreemd genoeg was die ene ontmoeting voldoende stof voor een intense relatie die meer dan een jaar duurde. We schreven brieven naar elkaar, minstens eens per week, soms hele lange. Ik geloof dat de langste zes-tien velletjes besloeg. We zagen elkaar nooit, maar de brieven waren het hoogtepunt van onze week, en daar kon onze relatie op blijven bestaan. Ze was mijn eerste lief. Later heb ik haar nog een keer terug gezien, vanuit de verte. Ik herkende haar amper.

Ook heb ik een vriend in Amerika. Hij woonde en werkte in België van 1979 tot 1983. We zien elkaar nooit, maar we blijven vrienden omdat we regelmatig naar elkaar e-mailen.

Wanneer je vraagt wat Jezus voor mij betekent, dan zie ik gelijkenissen met wat me overkwam als tiener, of met mijn relatie met mijn Amerikaanse vriend. Alleen is het hier nog vreemder. Het meisje

Op een dag heb ik me overgegeven. Ik heb gezegd: "Jezus Christus, indien je echt bestaat, en ik geloof dat je bestaat, kom dan maar in mijn leven. Wees maar mijn vriend, wees maar mijn Heer."

en de vriend waarover ik het net had heb ik tenminste toch een keer ontmoet. Jezus Christus niet, toch niet in levende lijve. Mijn vrouw en ik zijn op relatief jonge leeftijd getrouwd. We hadden het goed met elkaar. We praatten veel, hadden veel vrienden, we hadden werk, we woonden aan zee, we stonden aan het begin van ons leven. Heerlijk. En toch, we misten iets. We filosofeerden veel over de zin van het leven en stelden ons veel vragen. Af en toe gingen we zelfs eens een kerk binnen op zondag, maar we vonden niet wat we zochten. Met stukjes en beetjes, en via de inbreng van diverse mensen, kwamen we in contact met de bijbel en met het evangelie.

Op een keer waren we uitgenodigd op een avond met Richard Haverkamp. Voor mijn vrouw was dat een ontdekking. Ik weet nog dat ze zei: "Dat is het, zo zit het evangelie in elkaar, dat is wat ik nodig heb", en ik geloof dat ze toen het ware geloof heeft ontdekt. Voor mij lag het niet zo eenvoudig. Zelf was ik ook wel onder de indruk, vooral omdat iemand zo enthousiast kon spreken over het geloof. Het klonk haast alsof hij meende wat hij vertelde, en dat waren we niet gewoon. Maar ik had twee bezwaren. In de eerste plaats was ik begonnen in mijn bijbel, bij het verhaal van Genesis, en dat werkte toen wel een beetje op mijn lachspieren. Ten tweede begreep ik goed dat echt geloven geen vrijblijvende zaak was. Wie A zegt moet ook B zeggen, en dan het hele alfabet. Ik begreep dat kiezen voor het geloof betekende dat ik moest kiezen voor een ander soort leven, en daar was ik niet aan toe. Maar ik bleef in mijn Bijbel lezen, ik bleef mezelf vragen stellen, en we werden uitgedaagd om naar bijbelstudies te gaan.

Steeds meer raakte ik ervan uit dat de Bijbel een wonderlijk boek is. Psalm 22, waarin details worden beschreven over de dood van Christus, honderden jaren voor het gebeurde, maakte danig indruk op me. Maar ook het begin van Genesis, het verhaal van de zondeval, leerde ik ontdekken en waarderen, want ook daar zie je reeds dat Christus voorspeld wordt. Om een lang verhaal kort te maken. Op een dag heb ik me overgegeven. Ik heb gezegd: **"Jezus Christus, indien je echt bestaat, en ik geloof dat je bestaat, kom dan maar in mijn leven. Wees maar mijn vriend, wees maar mijn Heer."** Een nieuwe wereld ging open. In de eerste weken leek het alsof Hij daadwerkelijk aanwezig was. Ik voelde me een ander mens. Ook had ik het geluk dat ik dit kon delen met Greet. We hadden datgene gevonden wat ontbrak in ons leven: een richting, een doel, iemand die de weg wees.

We zijn nu meer dan dertig jaar verder, en nog steeds delen we ons leven met Jezus Christus. Door te lezen in de bijbel ontdekken we steeds nieuwe dingen over Hem, en door met Hem te praten onderhouden we de relatie. Soms is de relatie intens, soms wat meer afstan-

delijk. Vriendschap onderhouden met iemand die je niet ziet vraagt een inspanning, maar het is heel goed mogelijk.

Ik hoop dat ik op een keer genoeg centjes zal hebben om het vliegtuig naar Amerika te nemen en er mijn vriend en zijn gezin te bezoeken. Minstens een keer per jaar eindigen we onze mails met het maken van plannen, of het uitdrukken van die wens. Het zal er wel eens van komen. Zo zou ik ook graag eens mijn vriend Jezus zien. Zijn stem horen, een gesprek hebben. Ik heb zo veel vragen voor Hem. Het zal er ook wel eens van komen...

"Ik hoop dat ik op een keer het vliegtuig naar Amerika zal nemen en er mijn vriend en zijn gezin te bezoeken. Zo zou ik ook graag eens mijn vriend Jezus zien."

Ik begreep dat kiezen voor het geloof betekende dat ik moest kiezen voor een ander soort leven, en daar was ik niet aan toe.

Wat voor zin?

Yvan Thomas,
uit 'God in Frankrijk'

Op een zondagnamiddag, voelde ik me plots onwel worden. Een pijn in mijn rechterzijde, die doorstraalde naar mijn rug, kwam opzetten.

Een beetje rusten zat er niet in, de pijn werd heviger en heviger. Ik dacht eerst dat het iets met mijn maag te maken had, maar na het braken werd de pijn heviger. We waren op vakantie in Peyreleau, een dorpje in de streek 'Gorges de Tarn' in het zuiden van... jawel... Frankrijk! Door de weekendregeling moest de dokter van Millau komen, een stadje dat zo'n 40 km van onze camping lag. In deze streek doe je met de wagen geen 100 km

per uur gezien de bergen, dus de afstand was niet te onderschatten. Bovendien had de doktersassistente aan de telefoon niet begrepen dat het dringend was.

Ik kreeg steeds meer het vermoeden dat er iets verkeerd was met mijn nieren. Het was de laatste dag van de vakantie en voor ons eigen comfort, hadden we reeds de voortent van de caravan afgebroken. We hadden enkel nog een klein tentje staan en ik probeerde daarin wat te slapen. Maar de pijn werd zo hevig dat ik onmogelijk nog stil kon liggen. Omdat je nu eenmaal op een camping niet zomaar je pijn kunt uitschreeuwen, probeerde ik op allerlei manieren mijn pijn te verbijten. Ik kroop langs de caravan, in de wagen, uit de wagen, in het tentje, uit het tentje, ... Ondertussen maakte ik een kreunend geluid af ten toe gecombineerd met braakbuien. Een helse pijn.

ill.: Kristof Colle

Omdat je nu eenmaal op een camping niet zomaar je pijn kunt uitschreeuwen, probeerde ik op allerlei manieren mijn pijn te verbijten.

Na vele rondjes rond de wagen te hebben gelopen, veel gekreun en ongeveer een emmer vol gebrakt te hebben, kwam na 3 uren hevig 'afzien', de dokter op haar motor bij ons aan. Ze kon me nog niet meteen onderzoeken. Ik kon onmogelijk stilzitten van de pijn en vroeg af en toe permissie om enkele rondjes rond de caravan te huppelen. Ze vond het schijnbaar niet opportuun om mee te huppelen, alhoewel dit voor onze omgeving een niet onaardig schouwspel zou zijn geweest.

Toen ik er uiteindelijk in slaagde even te blijven zitten en de pijn te verbijten, was haar diagnose vlug gemaakt: de pijn-aanval kwam door een steentje in de nieren. Ik had al vaak gehoord over de enorme pijn die daardoor wordt teweeggebracht, maar zo'n pijn had ik mij niet voorgesteld. De kinderen wisten niet goed hoe ze moesten reageren. Langs de ene kant vonden ze mijn gedrag heel lachwekkend, maar langs de andere kant hadden ze diep medelijden met me.

Een prik met een sterk pijnstillend middel bracht de verlichting. Het is niet te begrijpen dat een onnozel steentje zo'n pijn kan veroorzaken. De dag erop zouden we vertrekken naar huis maar de dokter vroeg zich af of een opname in het ziekenhuis niet aangewezen was. De vakantie op zo'n manier verlengen ... ik mocht er niet aan denken. Trouwens ons vakantiebudget was op. En Marianne zou dan voor de hele huishouding met vier kinderen moeten instaan. We probeerden de dokter met alle mogelijke middelen te overtuigen dat een vertrek naar huis de beste oplossing was. Had ze dan geen extra zware pijnstillers? We zouden de volgende dag afwachten. 's Nachts kon ik, vanwege de pijn, de slaap niet vatten. Ook de slaap van mijn vrouw moest eraan geloven.

Je hebt soms te maken met lijden waar je ook meestal niet voor kiest, zoals het afzien als gevolg van een niersteen. Je zou wel gek moeten zijn om voor een dergelijk lijden te kiezen.

Uiteindelijk haalden we de morgen en ik bleef aandringen om te vertrekken naar België. Aangezien mijn vrouw het niet zag zitten om met de caravan door de Tarnestreek te rijden, zou ik dit deel voor mijn rekening nemen. We vertrokken. Door de slechte toestand van de wegen en de schokken die ik daardoor kreeg, hield ik het niet lang vol. Na een

Een niersteen is een klein steentje dat wordt gevormd door de samenklontering van onoplosbare kristallen in de urine. De voornaamste stoffen die zo'n steen kunnen vormen zijn calcium, urinezuur en oxalaten.

De voornaamste oorzaak van nierstenen is een onvoldoende vochtopname. Hoe minder we drinken, hoe geconcentreerder onze urine is en hoe makkelijker zich nierstenen vormen. Verhoogd calciumgehalte in de urine, door bijvoorbeeld een (overdreven) hoge aanbreng van zout, eiwitten en koolhydraten, kan de uitscheiding van calcium via de urine beïnvloeden.

De opstapeling van urine en de verwijding van de urinewegen boven de steen veroorzaken hevige pijn in de rug, langs de zijde waar de niersteen zit. Deze pijn straalt uit naar de flank en naar de geslachtsorganen. De pijn kan heel plots opduiken, of zich integendeel juist langzaam nestelen. Andere symptomen die met een niercrisis kunnen gepaard gaan, zijn: pijn bij het plassen, de aanwezigheid van bloed in de urine, een opvallende vermindering van de hoeveelheid urine, misselijkheid, braken. Deze klachten nemen sterk af van zodra de niersteen uitgestoten is.

info: www.gezondheid.be

klein uurtje moesten we al halt houden, zodat ik mijn indianenpasjes kon te berde brengen en indien mogelijk, kon plassen. Ik had hiervoor een doorzichtige plastic fles mee. Geen sinecure om al huppelend in zo'n fles te mikken. Op die manier wilde ik controleren of 'het steentje' af kwam. De kinderen waren zo onder de indruk dat ze de hele weg naar huis misstille waren. Dit is ook maar die ene keer gelukt. Het is bij die ene keer gebleven.

Na een paar uur slaagde ik er niet meer in om te rijden en moest Marianne het stuur overnemen. Met veel tussenpauzes kwamen we na vele uren thuis aan. De pijn is de ochtend daarna langzaam weggeëbd. Een doktersbezoek wees uit dat het steentje weg was, maar dat het wel een wond in mijn nier gemaakt had (het had er dus wel zeker gezeten).

Je hebt soms te maken met lijden waar je ook meestal niet voor kiest, zoals het afzien als gevolg van een niersteen. Je zou wel gek moeten zijn om voor een dergelijk lijden te kiezen.

Voor ik christen werd, had ik eigenlijk heel wat vragen omtrent de kruisdood van Christus. Hij koos bewust voor deze vorm van lijden. Aan de kruisdood gaat de ergste vorm van lijden vooraf. De kruisdood was een doodstraf die vooral onder de Romeinen in zwang was. Met deze doodstraf wilden ze het onderhorige volk afschrikken tegen ongehoorzaamheid aan de overheid. De veroordeelde moest eerst een afstand afleggen (die soms kilometers lang kon zijn) met de kruisbalk. Hij droeg zelf het folterinstrument dat hem straks ter dood zou brengen. Deze kruisgingen werden aangekondigd in de stad, zodat de publieke belangstelling vaak groot was. Daarbij kwamen dan nog de beschimpingen. Uiteindelijk werd dan de veroordeelde (zonder vaak enige vorm van verdovingsmiddel) aan het kruis genageld en rechtop geplaatst. De zware spijkers in de handen en de voeten waren op dat moment het enig draagpunt van het lichaam. De wonden scheurden daardoor verder open, zodat de pijn die hiermee gepaard ging, niet echt te vergelijken is met een niercrisis. Uiteindelijk geraakten

Aan de kruisdood gaat de ergste vorm van lijden vooraf. De veroordeelde werd aan het kruis genageld en rechtop geplaatst. De zware spijkers in de handen en de voeten waren op dat moment het enig draagpunt van het lichaam. De wonden scheurden daardoor verder open, zodat de pijn die hiermee gepaard ging, niet echt te vergelijken is met een niercrisis.

alle beenderen van de veroordeelde ontwricht en kon hij zijn gewicht niet langer ophouden. Op dat ogenblik kwam hij om door verstikking. Bleef het sterven toch te lang uit volgens de beulen, dan werden de benen van de veroordeelde gebroken, zodat hij sneller stikte of werd het hart van de veroordeelde met een speer doorboord.

De kruisdood was een afschuwelijke manier om te sterven.

De meeste mensen die met kruisiging te maken hadden, kwamen daar terecht omwille van hun misdaden. Het was een veroordeling waar iedereen de grootste angst voor had, zelfs de grootste misdadiger. Het was de meest gevreesde straf die een misdadiger zich kon inbeelden.

Jezus Christus was echter allerminst een misdadiger. Toch had Hij zijn discipelen tot driemaal toe verwittigd dat Hij een dergelijke dood zou sterven. Zelfs bij zijn gevangenneming, toen Petrus Hem wilde verdedigen, zei Hij: "De beker die de Vader Mij gegeven heeft, zou ik die niet drinken?"⁽¹⁾ En tegen de schare die door de hogepriesters en oudsten gezonden was, riep Hij: "Of meent gij, dat ik mijn Vader niet kan aanroepen en Hij Mij terstond meer dan twaalf legioenen engelen terzijde zal stellen?"⁽²⁾ Toch deed Hij het niet. Hij maakte een bewuste keuze om te lijden. Waarom? Wat was de zin?

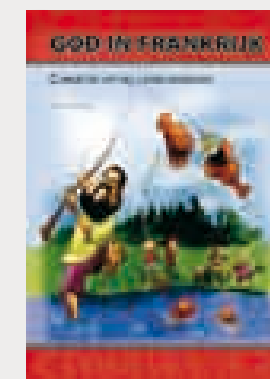
Jezus Christus was de enige op aarde die ooit kon zeggen; "Wie van jullie overtuigt mij van zonde?"⁽³⁾ Dit zei hij tegen zijn vijandige omgeving, die nauwlettend toezag om ook maar één enkel foutje of misstap te vinden bij Hem. Maar bij deze vraag, werd elke mond gestopt. Ze konden geen enkele aanklacht vinden. Als ik dit zou doen, zouden meteen de mensen in mijn nabije omgeving, zoals mijn vrouw en mijn kinderen, rechtveren en uitroepen: "Zwijg nu toch, vaderlief."

Jezus was, wat we in onze termen zouden noemen, onfeilbaar. Hoe is het dan mogelijk dat Hij, een onfeilbare persoon, koos om te lijden voor feilbare mensen? Dan zal zijn doel toch wel heel duidelijk moeten zijn geweest. Ik ben ervan overtuigd dat het alles te maken heeft met hetgeen in de Hebrëënbrief staat: 'Hij kon zich aan het kruis laten slaan en de schande negeren omdat Hij wist welke blijdschap Hem te wachten stond'⁽⁴⁾.

Welke vreugde zag Jezus dan? Hij zag dat Hij de enige

was die de kloof met de Hemelse Vader kon overbruggen. Hij was de enige die de vloek die op alle mensen rustte, op zich kon nemen, omdat Hijzelf zonder smet was: "Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden"⁽⁵⁾. Wij kunnen nooit uit onszelf voldoen aan de normen van de volmaakte, heilige God. Hij moet zonde straffen net zoals bijvoorbeeld een verkeersovertreding moet bestraft worden. Alleen was God bereid om zelf de oplossing te bieden. Hij zou zelf, in zijn Zoon, onze straf dragen. De vraag blijft wat jouw antwoord op een dergelijk aanbod is? Ik geloof dat we onmogelijk onverschillig kunnen blijven voor dit bewust lijden van Christus, of wel?

1. Bijbel, Johannes hfdst. 18, vers 11
2. Bijbel, Matteüs hfdst. 26-33
3. Bijbel, Johannes hfdst. 8, vers 46
4. Bijbel, Hebrëën hfdst. 12, vers 2 (Het boek)
5. Bijbel, Galaten hfdst. 3, vers 13

Uitgeverij:
Stichting
Johannes
Multimedia
ISBN:
9789057982163
NUR: 700
Trefwoord:
Levenswijsheid,
geloof

Het kruis

uit Lichtstralen

Op welke basis wordt uitgemaakt of je door God gered wordt? Is het door je verdienste, je mate van inzet in of voor de maatschappij, door zelfreïning? Hoe zien christenen dit?

Is het kruis een overwinning of een nederlaag?

Een Fransman die jarenlang in Engeland had gewoond, wilde graag tot Engelsman genaturaliseerd worden. Dus begaf hij zich naar Londen en verichtte daar alle nodige formaliteiten, maakte een kleine ceremonie mee en betaalde het verschuldigde bedrag.

Toen ging hij gewoon weer naar huis. Toen hij bij zijn vrienden was teruggekomen, zei één van hen tegen hem: "Wel, ik neem aan dat je nu

een Engelsman bent, maar ik zie helemaal geen verschil aan je". "O, maar er is wel een verschil", antwoordde de ex-Fransman. "Gisteren was Waterloo nog een nederlaag, maar vandaag is het een overwinning geworden" (In 1815 verloren de Fransen onder Napoleon de slag bij Waterloo tegen o.a. de Engelsen.)

Het is met de christen net zo. Zolang hij nog aan de kant van de tegenstander stond, was Golgotha een nederlaag; maar zodra hij aan de kant van Christus staat, is Golgotha een overwinning geworden. "God zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Heer Jezus Christus" (Bijbel, 1 Korinthiërs hfdst. 15-57).

Waarom is Jezus aan het kruis gestorven?

Het kruis is het teken van de christenen. Wat aan het kruis plaatsvond, heeft miljoenen mensen veranderd. De inhoud van de kruisiging van Jezus Christus is het kernpunt van het christelijk geloof. Dat kernpunt wordt "redding" of "verlossing" genoemd. Daarmee wordt bedoeld, dat mensen voor eeuwig gered kunnen worden of anders gezegd eeuwig zullen leven.

Het kruis is een martelwerktuig

De meeste mensen kennen het verhaal van de kruisiging. Is het niet uit de Bijbel, dan wel door de vele films, kunstuitingen of boeken, die er aan gewijd zijn. Niet alleen op Vlaamse wegen, maar in heel Europa vind je herinneringen aan de kruisdood van Christus. Indien Christus als martelaar aan een kruis stierf, dan spreekt dit vanuit menselijk standpunt niet meteen van overwinning. Voor christenen ligt het echter anders.

De dood van Jezus Christus was namelijk onderdeel van het plan van God om mensen te redden. Ver voor Jezus' tijd hebben de profeten al voorspeld dat zoiets zou gaan gebeuren. Jesaja, een van de bekendste profeten, wijdt een heel hoofdstuk aan het plaatsvervangend lijden (hfdst. 53) en de laatste profeet vóór Jezus, Johannes de Doper verwijst naar Jezus als "Het offerlam van God! Hij neemt de schuld van de wereld op Zich". (Johannes hfdst. 1, vers 29)

Maar waarom een kruisiging?

Het kruisigen was een zeer wrede manier van executeren. De wreedheid richtte zich hierop, dat de veroordeelde het maximum aan pijn onderging, zonder ontsnapping in een verlichting door de dood. Voorafgaand aan de kruisiging was er dan nog de marteling van het geselen, waardoor de lichaam er als een geploegd veld uitzag, zoals dat in Psalm 129 jaren voor Jezus al werd opgetekend.

Naakt werd de veroordeelde dan aan het kruis gehangen, doormiddel van ijzeren spijkers, die door de polsen en enkels werden geslagen. Het gevolg hiervan was, dat de veroordeelde nooit in een pijnvrije houding kwam. Of hij hing aan zijn polsen, of hij steunde op zijn enkels. Ademen alleen al, kostte enorme pijnen. Spieren gingen verkrampen. Insecten kwamen op het bloed af. De wonden

In 1968 werd tijdens een historische opgraving 35 lichamen gevonden. Eén hiervan droeg de naam Yohanan Ben Ha'galgol en had een 15 cm lange nagel, gedreven doorheen de beide voeten. Gelijkaardige nagels werden aangetroffen in de armen. Yohanan's beide benen waren versplinterd, een Romeinse gewoonte bij kruisiging.

(Johannes hfdst. 9, vers 31-32)

en de zon, wind en kou veroorzaakten enorme koorts. Om de dood te bespoedigen braken de Romeinen de benen van de veroordeelden, zodat ze niet langer meer konden steunen op de enkels en het ademen zo goed als onmogelijk werd.

Een Romeinse kruisiging vond plaats op een publieke plek, met als doel de mensen af te schrikken. De mensen

De schets van zenuwen, bloedbanen in de diverse ledematen tonen aan dat de Romeinen heel goed op de hoogte waren van de pijnpunten in voeten en handen.

ten tijde van Jezus wisten precies wat een kruisiging inhield. Men schat dat de Romeinen ongeveer 39.000 mensen in de eerste eeuw in Palestina hebben gekruisigd.

Wat maakt de kruisiging van Jezus Christus dan anders?

Het antwoord ligt in wat er zich nog in de onzichtbare, geestelijke wereld afspeelde bij Jezus' dood. Op het eerste gezicht lijkt het een gewone kruisiging, maar geestelijk vonden er enorme belangrijke gebeurtenissen plaats. Deze werden zelfs zichtbaar in een zonsverduistering en aardbeving, zodat een Romeinse hoofdman zei: "Waarlijk, dit is een Zoon van God". (Bijbel, Mattheüs hfdst. 27, vers 54)

Wat precies gebeurde er dan?

Het feit dat Jezus zich vrijwillig overgaf aan dit lichamelijke lijden is al nauwelijks te bevatten. Jezus zelf heeft daarover gezegd dat er geen grotere liefde is, dan wanneer iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden (Bijbel, Johannes hfdst. 15 vers 13). Maar Jezus ging nog verder. Op weg naar en aan het kruis bood Jezus zich aan als offerlam, om de zonde van de wereld weg te nemen. Hij die niets fout had gedaan, nam alle fouten van alle mensen op zich en liet de straf die daarvoor staat op zich komen. Hij stierf dus niet alleen voor alle mensen. Het oordeel van God over de zonde, of fouten van mensen, kwam op Jezus. Hij stierf in plaats van alle mensen. Hij stierf voor jou en mij. Doordat Jezus al veroordeeld werd, worden wij niet meer geoordeeld, maar mogen we vergeving ontvangen en weer een relatie met God aangaan.

Als iemand gelooft dat Jezus voor hem of haar gestorven is, dan staat die relatie met God weer open.

*Met toestemming overgenomen.
Oorspronkelijke titel: Een overwinning of een nederlaag?*

God verandert mensen, nog steeds, elke dag.

Dr. Marcel Lenaerts

Vanuit de bijbel, het Woord van God, heb ik de kennis en de zekerheid verkregen dat Jezus Christus, de geliefde Zoon van God is. Hij heeft Zijn hemelse glorie verlaten om als mens in deze wereld te leven. Hij is gekomen om de straf van God te dragen die voor mij was bedoeld omwille van mijn tekortkomingen tegenover God en mijn medemens.

Zo heeft Jezus mij verlost en heeft Hij de verbroken relatie tussen God en mij hersteld. Daardoor is God niet meer mijn Rechter, maar mijn Vader die dagelijks voor mij zorgt. Jezus verzekert mij dat, door Zijn verlossingswerk aan het kruis en door Zijn opstanding uit de dood, ik later de eeuwigheid met Hem mag doorbrengen.

Deze zekerheid geeft zo'n vrede in mijn hart en in mijn leven dat ik de zorgen en moeilijkheden van elke dag, maar ook de vreugde die ik ervaar door mijn dagelijks contact met Hem en met medechristenen, ja mijn ganse leven met alles wat daar bij hoort, vanuit een eeuwig Goddelijk perspectief heb leren zien.

Uit dankbaarheid voor zoveel onverdiende goedheid van God, tracht ik, met de hulp van Jezus en Zijn H.Geest, ondanks mijn dagelijkse onvolkomenheden, Hem te eren en te dienen in mijn leven.

En dit schenkt mij nieuwe vreugde.

Alleen met Jezus is de geschiedenis te begrijpen.

Hij werd geboren in een onbekend dorpje, als kind van een plattelandsvrouw. Hij groeide op in weer een ander dorpje, waar Hij tot zijn dertigste in een timmermanswerkplaats werkte. Daarna trok hij drie jaar rond als prediker.

Hij heeft nooit een boek geschreven. Hij heeft nooit een ambt bekleed. Hij heeft nooit een gezin of een eigen huis gehad. Hij heeft nooit gestudeerd. Hij is nooit verder dan 350 kilometer van zijn geboorteplaats geweest. Hij heeft nooit dingen gedaan die men associeert met grootheid.

Hij was pas 33 toen de publieke opinie zich tegen Hem keerde. Zijn vrienden renden weg. Hij werd tussen twee misdadigers aan een kruis genageld. Terwijl Hij stierf, dobbelden zijn beulen om zijn kleding, zijn enige bezit op aarde.

Twintig eeuwen zijn verstreken en nu is Hij de centrale figuur van het mensdom. Alle legers die ooit gemarcheerd hebben, alle vloten die ooit gezeild hebben, alle parlementen die er ooit zijn geweest, alle koningen die ooit hebben geheerst, hebben het leven van de mens op de aarde niet zo beïnvloed als juist dat leven. Het leven dat Christus voor ons heeft geleefd, en heeft opgegeven.

Ernest Renan

*Jezus
liefde
voor
jou!*

www.erts.org

ERTS (Evangelische Radio en Televisie Stichting) verzorgt tv- en radiouitzendingen op de nationale zender.

De radio-uitzendingen kunt u beluisteren elke 1ste en 3de woensdagavond van de maand, om 19 uur, en in de voormiddag op christelijke feestdagen, op Radio 1.

De tv-uitzendingen kunt u bekijken op Canvas.

Wegwijzer...

is een uitgave van evangelische christenen. Er zijn wereldwijd honderdduizenden evangelische kerken. In België zijn er zo'n driehonderd door de overheid erkende evangelische kerken. (Je leest er meer over op www.alliantie.org).

We geloven wat de Bijbel zegt over God en de mens. God heeft de mens lief en wil ons nieuw leven geven.

Coördinatie: Dieter Schleppe, p/a Moerkerksesteenweg 56, 8310 Brugge.

Tel.: 050 37 54 57

Mail: wegwijzer@hetgoedeboek.be

Redactie: Johan Leroy, Marieke Rommel, Dieter Schleppe, Yvan Thomas, Rob Westerman.

Vormgeving: Jehtron

Corresp. bijbelcursus: Erwin Declerck

© Overname van artikelen is mogelijk, mits voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ontdek de Bijbel per post

Wil je zélf eens de Bijbel lezen, en weet je niet goed hoe te beginnen?

Wegwijzer helpt je graag. We bieden je de unieke kans om een schriftelijke bijbelstudie te volgen, die je inleidt in de rijke wereld van Gods Woord.

Vul de bon in en je ontvangt van ons alle informatie.

Ja, ik wil de Bijbel ontdekken per post!

Naam: _____

Adres: _____

Ik heb nog geen Bijbel (eventueel aankruisen)

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

Abonnement

Wil je een abonnement nemen op Wegwijzer?

Of wens je iemand een abonnement te schenken?

Vul de bon in, stuur 'm op, en jij of je kennis ontvangt per post voortaan viermaal per jaar Wegwijzer.

Je betaalt slechts € 7,5 voor een heel jaar.

Ik neem een abonnement op Wegwijzer

Naam: _____

Adres: _____

Ik schenk een abonnement

Naam en adres van de persoon die het geschenkabonnement ontvangt:

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

*Alleen met Jezus
is de geschiedenis
te begrijpen.*

Jezus

Vriendelijk aangeboden door: